

Emnenr. *71*Fylke: *Troms*

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: *Skjervøy*Emne: *Kirkelidig ungdom*

Bygdelag:

Oppskr. av: *Yngvev Eljelund*

Gard:

(adresse): *Tinassev. 4 Bygn*

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Forholdene har stort sett vært som i

Nordvisa.

Men så mye slagsmål gjorde de i mellom
har de ikke vært. Det eneste sted hvor de
har vært en del kvebbing er Østfjorden.

På Skjervøy i kirkehelgene møttes ungdommen,
og særlig konfirmasjonshelgene var de meget
folk.

Forholdene var slike at man holdt konfirmasjons-
helgene for bukkelhelgene.

De ble gjortene særlig i høstværket dratt bort
i kjerene og der hjalp hverken bønn eller rop.
Det ble heller ikke regnet med at man skulle
hjelpe dem om man hørte nødros.

Blaust den gamle norske befolkning i
strøket Meland - Haukøy har det vært
slik at man fridde høytidelig. Man hadde

en venn med sig som vidne.

Om min far ^{Peder Viksten} omtal fortelles at han
fikk en anden megbon med sig.

Han fant sin utkjerede sittende og sole
sig i en bakke. Han fikk et par sitte-
korkler og ring.

Efter hvad man i min slekt forteller
gikk man bare i ~~langen~~ ^{en} tid og så på
hverandre. En sjelden gang kunde man
i forbigaaten hviske to noen ord til
hverandre. Men alt holdtes strengt hem-
melig til det var blitt fortellelse.

Nattefiring ble sett på som litt usom-
melig. Gutten kunde i mørke snakke
litt med gjentla uterfra, men slapp ikke
inn. - Dette er nu helt forandret. Det døde
ut i mine barndomsdages tid, men nu
sitter ennå igjen.

De lignende fikk jeg opplyst i Uløy buket
blandt nordmennene der.

I Olsfjord har du også vært usen fi som
har holdt på dette.